

opusdei.org

"Gospodinovo rođenje je rođenje mira"

Na Božić je papa Lav XIV
govorio o Kristu, našem miru, i
udijelio je "Urbi et Orbi"
blagoslov.

25.12.2025.

Draga braćo i sestre,

„Radujmo se svi u Gospodinu: naš
Spasitelj rodio se na svijetu. Danas
nam je s neba sišao pravi
mir“ (Ulazna antifona mise
polnoćke). Tako pjeva liturgija u

božićnoj noći i tako u Crkvi odzvanja betlehemski navještaj: Dijete koje se rodilo od Djevice Marije jest Krist Gospodin, kojega je Otac poslao da nas spasi od grijeha i smrti. On je naš mir, Onaj koji je pobijedio mržnju i neprijateljstvo milosrdnom Božjom ljubavlju. Zato „Božić Gospodinov jest Božić mira“ (sv. Leon Veliki, *Govor* 26).

Isus se rodio u štali, jer za njega nije bilo mjesta u svratištu. Čim se rodio, njegova ga je majka Marija „povila u pelene i položila u jasle“ (usp. *Lk* 2,7). Sin Božji, po kojemu je sve stvoreno, nije bio primljen i njegova je kolijevka postala siromašna hranilica za životinje.

Vječna Riječ Očeva, koju nebesa ne mogu obuhvatiti, izabrala je na taj način doći na svijet. Iz ljubavi je htio biti rođen od žene, da dijeli našu ljudskost; iz ljubavi je prihvatio siromaštvo i odbacivanje te se

poistovjetio s onima koji su odbačeni i isključeni.

U Isusovu Božiću već se nazire temeljni izbor koji će voditi cijeli život Sina Božjega, sve do smrti na križu: izbor da ne dopusti da mi nosimo teret grijeha, nego da ga on sam ponese za nas, da ga preuzme na sebe. To je mogao učiniti samo On. Ali istodobno nam je pokazao i ono što pak samo mi možemo učiniti, a to je da svatko od nas preuzme svoj dio odgovornosti. Jer Bog, koji nas je stvorio bez nas, ne može nas spasiti bez nas (usp. sv. Augustin, *Govor* 169, 11.13), to jest bez naše slobodne volje da ljubimo. Tko ne ljubi, ne spašava se, izgubljen je. I tko ne ljubi brata i sestru koje vidi, ne može ljubiti Boga kojega ne vidi (usp. 1 Iv 4,20).

Braćo i sestre, evo puta mira: odgovornost. Kada bi svatko od nas – na svim razinama – umjesto da optužuje druge, najprije prepoznao

vlastite nedostatke i za njih zatražio oprost od Boga, a ujedno se stavio na mjesto onoga koji trpi, bio solidaran s onima koji su slabiji i potlačeni, tada bi se svijet promijenio.

Isus Krist je naš mir ponajprije zato što nas oslobađa od grijeha, a zatim zato što nam pokazuje put kojim treba ići da bismo prevladali sukobe – sve sukobe, od međuljudskih do međunarodnih. Bez srca oslobođena od grijeha, bez oproštena srca, ne može se biti muškarac i žena mira niti graditelj mira. Zato je Isus rođen u Betlehemu i umro na križu: da nas oslobodi od grijeha. On je Spasitelj. Njegovom milošću možemo i moramo svatko učiniti svoj dio kako bismo odbacili mržnju, nasilje i suprotstavljanje te živjeli dijalog, mir i pomirenje.

Na ovu svetkovinu želim uputiti srdačan i očinski pozdrav svim kršćanima, a na poseban način

onima koji žive na Bliskom istoku, koje sam nedavno želio susresti na svom prvom apostolskom putovanju. Slušao sam njihove strahove i dobro poznajem njihov osjećaj nemoći pred dinamikama moći koje ih nadilaze. Dijete koje se danas rađa u Betlehemu isti je Isus koji kaže: „U meni imate mir. U svijetu imate nevolju, ali hrabri budite – ja sam pobijedio svijet!“ (Iv 16,33).

Od njega zazivamo pravdu, mir i stabilnost za Libanon, Palestinu, Izrael i Siriju, pouzdajući se u ove božanske riječi: „Pravda će donijeti mir, a plod pravednosti bit će trajna sigurnost i spokoj“ (Iz 32,17).

Knezu mira povjeravamo cijeli europski kontinent, moleći ga da i dalje nadahnjuje duh zajedništva i suradnje, vjeran kršćanskim korijenima i svojoj povijesti, solidaran i otvoren prema onima koji su u potrebi. Na poseban način

molimo za izmučeni ukrajinski narod: neka utihne buka oružja i neka uključene strane, uz potporu napora međunarodne zajednice, pronađu hrabrost za iskren, izravan i poštovan dijalog.

Betlehemskom Djetetu zavapimo za mir i utjehu žrtvama svih ratova koji se vode u svijetu, osobito onima zaboravljenima; i za sve koji trpe zbog nepravde, političke nestabilnosti, vjerskog progona i terorizma. Na poseban način spominjem braću i sestre u Sudanu, Južnom Sudanu, Maliju, Burkini Faso i Demokratskoj Republici Kongo.

U ovim posljednjim danima Jubileja nade molimo Boga koji je postao čovjekom za dragi narod Haitija, da u toj zemlji prestane svaki oblik nasilja te da može napredovati putem mira i pomirenja.

Neka Dijete Isus nadahne one koji u Latinskoj Americi imaju političku

odgovornost, kako bi se, suočeni s brojnim izazovima, otvorio prostor dijalogu za opće dobro, a ne ideološkim i stranačkim isključivostima.

Kneza mira molimo da obasja Mjanmar svjetlom budućnosti pomirenja: da vrati nadu mladim naraštajima, da povede cijeli burmanski narod stazama mira i da prati one koji žive bez doma, sigurnosti ili povjerenja u sutrašnji dan.

Njega molimo i da se obnovi drevno prijateljstvo između Tajlanda i Kambodže te da uključene strane nastave raditi na pomirenju i miru.

Njemu povjeravamo i stanovnike južne Azije i Oceanije, teško pogođene nedavnim i razornim prirodnim katastrofama koje su teško pogodile čitave zajednice. Suočeni s tim kušnjama, pozivam sve da s uvjerenjem obnove naš

zajednički angažman u pomaganju onima koji trpe.

Draga braćo i sestre, u tami noći „došla je na svijet istinska svjetlost, koja prosvjetljuje svakog čovjeka“ (*Iv* 1,9), ali „njegovi je ne primiše“ (*Iv* 1,11). Ne dopustimo da nas nadvlada ravnodušnost prema onima koji trpe, jer Bog nije ravnodušan prema našim bijedama.

Postavši čovjekom, Isus na sebe uzima našu krhkost, poistovjećuje se sa svakim od nas: s onima koji više nemaju ništa i sve su izgubili, poput stanovnika Gaze; s onima koji su pogođeni glađu i siromaštvom, poput jemenskog naroda; s onima koji bježe iz svoje zemlje u potrazi za budućnošću, poput brojnih izbjeglica i migranata koji prelaze Mediteran ili prolaze američkim kontinentom; s onima koji su izgubili posao i onima koji ga traže, poput mnogih mladih koji se teško zapošljavaju; s onima

koji su izrabljivani, poput previše potplaćenih radnika; s onima koji su u zatvoru i često žive u nečovječnim uvjetima.

Do Božjega srca dopire vapaj za mirom koji se uzdiže sa svake strane svijeta, kako piše jedan pjesnik: „Ne mir primirja, niti viđenje vuka i janjeta, nego prije kao u srcu kada uzbuđenje prođe i može se govoriti samo o velikom umoru. [...] Neka dođe poput divljeg cvijeća, iznenada, jer polju je potreban: divlji mir.“

Na ovaj sveti dan otvorimo svoje srce braći i sestrama koji su u potrebi i boli. Čineći to, otvaramo ga Djetetu Isusu, koje nas raširenih ruku prima i otkriva nam svoje božanstvo: „Onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja“ (Iv 1,12).

Za nekoliko dana završit će Jubilarna godina. Zatvorit će se Sveta vrata, ali Krist, naša nada, uvijek ostaje s nama! On je Vrata koja su uvijek

otvorena i uvode nas u božanski život. To je radosna vijest ovoga dana: Dijete koje se rodilo jest Bog koji je postao čovjekom; on ne dolazi da osudi, nego da spasi; njegov dolazak nije prolazan – on dolazi da ostane i daruje samoga sebe. U njemu se liječi svaka rana i svako srce nalazi počinak i mir. „Božić Gospodinov jest Božić mira.“

Svima od srca želim miran,
blagoslovljen i svet Božić!

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/gospodinovo-rodenje-je-
rodenje-mira/](https://opusdei.org/hr-hr/article/gospodinovo-rodenje-je-rodenje-mira/) (21.03.2026.)